

findes en mandlig og kvindelig Ungdom, som i sin Færd og i sin Virken vil bære Vidnesbyrd om, hvad Købmandshviles Frue har været for dem, og i denne Ungdom vil hendes Værk leve videre og kunne spores ogsaa i Efterkommerne.

Min Barndoms Lærer, min Ven i de modne Aar! Jeg har forsøgt i disse Mindeord at rejse Dig et Eftermæle blandt dem, for hvem hvert kvindeligt Størværk betyder en Sten i den Bygning, vi har forenet os om sammen at rejse, og jeg har ønsket samtidig at sige Dig Tak for alt det, Du har betydet for min egen menneskelige Udvikling fra mine tidligste Aar.

Gyrithe Lemche.

Fra Norge.

Et Kvindeparti.

Som vi meddelte i „Kv. og Samf.“ for 30. Juli er der i Norge stiftet en *Kvindernes Vælgerforening*, og denne Vælgerforening har ved det i disse Dage foretagne Stortingsvalg opstillet egne Stortingskandidater i to Kredse i Kristiania; ingen af dem blev valgt.

I en Skrivelse, som Styret for „Kvindernes Vælgerforening“ har udsendt den 24. Septbr., meddeler den, at dette Skridt har de politiske Partiers Optræden tvunget den til, idet de har ladet ubesvaret Kvindernes Henvendelse om at opstille kvindelige Kandidater.

Den ene af Kandidaterne er godt kendt her i Danmark, nemlig Fabrikinspektør *Betzky Kjelsberg*. Den anden Kandidat var Foreningens Formand, Dr. *Ellen Gleditsch*, der ogsaa vil være kendt hernede, omend i snævrere Kredse, som Medlem af *Den norske Sektion af den internationale Kvindekommité for varig Fred*.

Kandidaterne stillede sig paa Foreningens Program, men stod forøvrigt frit. Med andre Ord staar man her overfor det her i Landet saa meget frygtede *Kvindeparti*. Dets Program lyder:

I.

Bedring af kvindernes arbejds-

vilkaar. Ved oprettelse af fagskoler sørges for en grundig uddannelse paa de omraader, hvor kvinder særlig har sit virkefelt. Like løn for like arbejde.

II.

Effektiv bolighygiejne.

Energisk bekjæmpelse af tuberkulosen og andre folkesygdomme.

III.

Omregulering av den nuværende fattigunderstøttelse.

Tilstrækkelig og hensigtsmæssig forsorg for barn, gamle og syke.

Indførelse av familjeforsørgergænge for enker med barn.

IV.

Ansættelse av kvinder i ledende stillinger i de forskellige administrationskontorer, som har med kvinders virksomhet at gjøre.

Kvinder indvalgt i tilstrækkelig antal i alle komiteer for planlægning og indretning av hus og hjem.

V.

Ny valgordning med flermandskredser og ophævelse af bostedsbaandet.

Ved et Møde redegjorde Foreningens Formand for Programmet og behandlede bl. a. indgaaende Spørgsmaalet om lige Løn for lige Arbejde idet hun opfordrede Kvinderne til at slutte sig sammen om deres eget Program.

Sygeplejerske *B. Larsson* sluttede (efter „Nylænde“) Mødet med at udtale Ønsket om, at Kvinderne maatte faa deres egne Talsmænd, „saa vi slipper at luske om i Korridorerne for at paavirke Mændene.“

Selv om det ikke lykkedes at faa Kvinder valgt ind, havde Partierne dog denne Gang opstillet betydelig flere Kvinder end ved tidligere Valg. Selvfølgelig Tilstedeværelsen af et Kvindeparti har vel sin Del i denne Kendsgerning.

Det er troligt, at en Del Kvinder staar som Suppleanter. Det Forhold kender vi jo. ogsaa saa godt her i Landet.

Det røde Kors.

At *Cecilie Lütken*. Ledende Overplejerske ved Hærens Sygepl. Korps.

—o—

Naar Agitationsudvalget for ovennævnte Forening har anmodet mig om at skrive i „Kv. og Samf.“ og lægge danske Kvinder paa Sinde at medvirke til at skaffe *D. R. K.* Fremgang i den forestaaende *R. K.* Uge, da gør jeg det med Glæde, for saa vidt som jeg synes, at der næppe kan findes en Sag, som Kvinder bedre maa kunne samles om og ønske at hjælpe frem.

Min eneste Betænkelighed er, at den indskrænkede Plads, der kan staa til Raadighed, paa langt nær kan strække til at bibringe de Mennesker, der endnu er uvidende derom, selv et flygtigt Kendskab til *D. R. K.*, dets Historie, Virkeomraade og Opgaver, for slet ikke at tale om dets Aand.

Vi maa helt springe Historien over, saavel den internationale som den nationale og Virkeomraaderne kan kun omtales ganske kort.

Men vi maa skænke *D. R. K.s* Aand nogen Opmærksomhed.

Den Aand, der gennemtrænger denne Forening, er ganske modsat den nuværende frygtelige Tids Aand.

Den er mild, kærlig, fordragelig og hjælpsom. Den ledes kun af Ønsket om at raade Bod paa Følgerne af Krig, Vold, Undertrykkelse, Fængsel og Ulykker af alle Arter.

Det er en Aand, som det gør godt at dvæle ved. Den skelner ikke mellem Fjender eller Venner, paastaat Ret eller Uret; den spørger blot om et: *Lider I? Kan vi hjælpe Jer?*

Den skuer vidt ud over Landene og arbejder for Fred, Fordragelighed og internationalt Venskab.

Og det er en stærk Aand.

Den har staaet sin Prøve i mange Krige og i disse sidste forfærdelige Aar er den vokset, saa at den nu staar som en Kæmpe, hvortil Millioner af Blikke søger op, og som Millioner af Mennesker klamrer sig til i deres Nød.

„Men hvad er det da for en Aand, og hvad har den udrettet?“ Hvad har den Del af den, der har sin Rod i Danmark, udrettet i disse Aar, og hvad vil man, at den yderligere skal gøre?

Hvorfor skal vi, som ikke har Krig, beskæftige os særligt med den nu?

Saaledes vil man maaske spørge! Og vi skal forsøge, ganske kort, at